

[Undervisningsministeren.]

grundlag for en rolig udvikling på dette område.

Jeg er også enig med fru Lone Dybkjær i, at ændringsforslaget betyder en væsentlig skærpelse af de nuværende betingelser med hensyn til antallet af fag, eleverne skal aflægge prøve i for at blive optaget i gymnasiet. Efter de nuværende bestemmelser skal eleven have bestået oprykningsprøven fra 2. realklasse, det vil sige, at eleven skal aflægge skriftlig prøve i dansk, diktat og stil og i regning og matematik samt efter de stedlige skolemyndigheders bestemmelse eventuelt med mundtlig prøve i et eller flere fag. Efter ændringsforslaget skal eleven nu ikke alene aflægge skriftlig prøve i dansk og regning/matematik, men også mundtlig prøve i 4 fag, nemlig dansk, engelsk, tysk og fysik/ke-mi. Den elev, der stiler mod gymnasiets sproglige linje, skal endvidere som hidtil aflægge prøve i latin.

Afgørelsen af, om eleven er egnet til gymnasiet, er i regeringens lovforslag henlagt til forældrene efter samråd med eleven og den hidtidige skole. Dette er i overensstemmelse med det princip, der i 1972 blev fastlagt med hensyn til optagelse i realafdelingen, og som er videreført i den nye folkeskolelov, nemlig at det er forældrene, der er nærmest til at træffe afgørelse om elevernes uddannelse. Denne tankegang ønsker man altså ikke fra forslagsstillernes side at følge op, og jeg kan kun opfatte dette som manglende tillid til forældrene.

Til fru Eva Rothenborg blot en enkelt bemærkning. Fru Eva Rothenborg havde nogle sure betragtninger over ministerens hæsblesende iver. Jeg synes, fru Eva Rothenborg burde tænke på, at fremskridtspartiet såmænd i de sidste 14 dage, før folketinget skal hjem på ferie, har fremsat 2 lovforslag inden for uddannelsesområdet. Gad vidst, hvilken behandling fremskridtspartiet regner med at sådanne lovforslag vil få, og mon fru Eva Rothenborg ikke skulle tænke lidt på den adfærd, fremskridtspartiet i øvrigt udviser her i folketinget.

Jeg vil gerne over for fru Gerda Møller bekræfte, at det er rigtigt, at det konservative folkeparti længe har givet udtryk for de ønsker, som nu andre partier også har tilsluttet sig ved behandlingen her i salen. Det er ikke helt korrekt, at tysk fungerer på

samme måde som det, der nu er foreslået fra disse partier, fordi tysk netop er indrettet på en sådan måde, at man kan supplere den tysk, man eventuelt ikke fik efter valget i 7. klasse.

Der var et par misforståelser i fru Gerda Møllers indlæg. Der er ikke tale om at aflægge prøver på forskellige niveauer. Fru Gerda Møller vil vide, at der er tale om én prøve, og at det er også sådan efter gældende lov, at man har mulighed for imellem 8. og 9. klasse at skifte fra grundkursus til udvidet kursus. Det er direkte nedfældet i loven.

Til hr. Chr. Christensen har jeg ikke så meget at sige, andet end at jeg ikke tror på, at problemet med en fri adgang ville være, at eleverne måtte forlade gymnasiet efter en periode, eller at der ville ske en niveausænkning. Jeg har fuld tillid til, at forældre og elever er realistiske, og at de også er i stand til at foretage det valg, der skal foretages i gymnasiet, ligesom vi mener, de er i stand til at foretage det inden for folkeskolen, således som vi har vedtaget det i den nye folkeskolelov.

Jeg skal slutte med at håbe på, at der ikke kan skabes flertal for det ændringsforslag, vi her har diskuteret.

Tove Nielsen (V):

Jeg startede mit første indlæg med at sige, at da vi havde første behandling, forekom det os klart, at der da var et flertal for at gå imod den frie adgang til gymnasiet. Det forekommer jo ikke så klart på nuværende tidspunkt, efter at hr. Lembourn endelig har ladet meddele, hvor han står i sagen. Jeg forstår, at hr. Lembourn har et meget ædelt sind og ønsker et virkeligt samarbejdende folketing, og det i sig selv er jo virkelig gode gaver og gode tanker at besidde.

Jeg kan selvfølgelig være glad for, at hr. Lembourn udtrykker megen sympati over for mange af de ting, jeg sagde, men må så erkende, at den sympati, som hr. Lembourn måtte have over for det, jeg har sagt, ja, den sympati har hr. Lembourn ikke noget at have i. Hr. Lembourn sagde, at det var meget ulykkeligt, hvis en enkelt person skulle afgøre afstemningen. Hvordan hr. Lembourn end vender og drejer sagen, så bliver hr. Lembourn den, der afgør denne afstemning, og hr. Lembourn har meddelt,